

QUI PSIQUEDÈLIA CELTA AL BAIX LLOBREGAT HI HA?

"QUI HI HA?" ÉS LA PREGUNTA QUE HAVIEN DE RESPONDRE ELS COMPONENTS DEL GRUP A LA IAIA D'EN RICARD, CADA COP QUE TENIEN ASSAIG I HAVIEN D'ENTRAR PER LA PORTA DEL DARRERE A CAL MINYONET, A SANT BOI DE LLOBREGAT. I AIXÍ VA PASSAR A SER EL NOM D'AQUESTA JOVE BANDA QUE BUSCA LES ARRELS EN LA MÚSICA CELTA IRLANDESA, POSANT EL SEU TOC PERSONAL DE PSIQUEDÈLIA I MEDITERRANEÏTAT. *AQUEST LLUM PER QUI CREMA?* (AUTOEDITAT, 2008) ÉS EL SEU SEGON DISC. **TEXT: NÚRIA BALAGUER / FOTO: DE POCA MONTA COMPANYY**

Estan acostumats a explicar d'on ve el nom del grup, però hi tornen un cop més, divertits, tot recordant que els avis de la casa ja sortien al primer disc, *Qui Hi Ha?* (autoeditat, 2006), i que tornen a aparèixer en la gravació d'aquest segon treball. Pel seu nom i el del CD, veiem que els agraden les preguntes. I no es cansen de buscar respostes. Musicals, sobretot, amb la mirada posada a Irlanda. Però, per mitjà de les seves peces, també observen el seu voltant i reivindiquen un món on puguin viure els seus fills i néts.

I el títol d'aquest segon treball, què vol dir? "La frase és collita de mon avi. Ve de quan els llums eren d'oli, i encara ara moltes vegades quan veu algun llum encès demana: aquest llum per qui crema?", explica un dels components més veterans, Ricard Ros. Nom del grup i títol de l'àlbum tenen els avis com a punt de referència, en agraïment perquè els deixen assajar a casa seva. Concretament, a la cambra frigorífica que van fer per guardar-hi les pomes, ara convertida en un acollidor local d'assaig, on es troben puntualment tres cops per setmana, sempre que no jugui el Barça, és clar! Té pocs metres quadrats, però hi caben ben bé els nou músics amb els instruments, altaveus i amplificadors, un ordinador i una taula de so. A les parets, cartells de concerts, fotos, una pissarra i unes quantes banderes. Tot plegat hi dóna caliu, personalitat pròpia i un segell, el de la Cambra de Cal Minyonet, on han gravat i produït la major part del treball.

En veure'ls tocar, se'ls nota que estan orgullosos del resultat, i se'ls endevina la complicitat que dóna el pas del temps, en què la formació ha anat canviant i definint la personalitat. Del principi, només queden Ricard Ros (gaita irlandesa) i Anna Ballo (teclats), als quals s'han anat afegint Marta Barbero i Queralt Castillo (violins), Rubén Fajardo (guitarra acústica), Cesc Balsells (baix elèctric), Antonio Miranda, Abraham Noguera i Patxi Gallego (percussions). I encara hi falta un desè component, Carles Villar, el 'guia' que s'encarrega del management d'una banda que té Sant Boi com a punt de

referència, i més concretament l'Ateneu Santboià, des d'on participen en la vida associativa de la ciutat.

Tant en la vida diària com en la música, no s'obliden de les arrels i reivindiquen el Baix Llobregat com a punt d'origen, "una comarca que era majoritàriament pagesa", puntualitza Ros. I per això al nou disc es pregunten què en queda, dels pagesos, en una de les dues peces cantades: "Bounheira". A la lletra de "La mosca", on s'identifiquen amb una mosca collonera i inconformista, tenen la col·laboració de la secció de vents de la **Leg Lion Orquestra**. A l'àlbum també hi destaca la participació del músic Sergio Ramos, de l'**Orquestra Àrab de Barcelona**, que toca la bateria a "Pubilles en bikini". La **Coral Pedres Blanques** de Sant Boi posa les veus a "Suc de medusa" i dos músics de Bilbao fan sonar les albokes a "Dürum". Quatre peces més completen el disc, entre les quals destaquen "Astronomy Folk", una de les que defineixen millor un grup que es mou entre les arrels irlandeses i l'experimentació.

També tenen molt en compte la imatge, fruit del treball del grup creatiu **The Poca Monta Company**. Tant el disseny del CD com l'entorn amb les projeccions que habitualment acompanyen els concerts de **Qui Hi Ha?** són obra seva. "Els hi posen les imatges i nosaltres la música —anuncia Fajardo—. L'essència és això: amb tot el que fem aquí no guanyem ni un duro, ens esforcem perquè ens agrada i volem fer alguna cosa en comú que sigui bonica."

El seu disc està a la venda al web <www.quihiha.cat> i als seus concerts. I, precisament, els energètics directes són la millor carta de presentació d'una formació que ja ha trepitjat escenaris de festivals de referència tant a casa com a diversos punts de l'Estat. Ara, l'experiència més emocionant que han viscut ha estat tocar amb el grup gaèlic **Kila**, una de les seves grans influències. Un somni complert, que ja els fa plantejar objectius més llunyans: Irlanda? "A tots ens faria molta il·lusió."

**"NO HI GUANYEM
NI UN DURO,
PERO SERIA
COM UN SOMNI
PODER TOCAR
A IRLANDA"**